

מסכת טבול יום

פרק א

א. המכנס חלות על מנת להפריש, ונשכו, בית שמאי אומרים, חבור בטבול יום. ובית הלל אומרים, אינו חבור. מקרצות נושכות זו בזו, וכפרות נושכות זו בזו, האופה חמיטה על גבי חמיטה עד שלא קרמו בתנור, וקולית של מים המחלחלת, ורתיחת גריסין של פול ראשונה, ורתיחת יין חדש, רבי יהודה אומר, אף של ארז, בית שמאי אומרים, חבור בטבול יום. בית הלל אומרים, אינו חבור. ומודים בשאר כל הטמאות, בין קלות בין חמורות:

ב. המכנס חלות על מנת שלא להפריש, האופה חמיטה על גבי חמיטה משקרמו בתנור, וקולית של מים שאינה מחלחלת, ורתיחת גריסין של פול שנייה, ורתיחת יין ישן, ושל שמן לעולם, ושל עדשים, רבי יהודה אומר, אף של טפח, טמאים בטבול יום, ואין צריך לומר בכל הטמאות:

ג. מסמר נשאחר הכפר, וגרגר מלח קטן, ותרחור פחות מכאצבע, רבי יוסי אומר, כל שהוא נאכל עליו, טמאים בטבול יום, ואין צריך לומר בכל הטמאות:

ד. הצרור שבכפר, וגרגר מלח גדול, והתרמוס, ותרחור יתר מכאצבע, רבי יוסי אומר, כל שאינו נאכל עמו, טהורים באב הטמאה, ואין צריך לומר בטבול יום:

ה. השערה והפסמת בזמן שאינן קלופים, התיאה והחלתית והאלום, רבי יהודה אומר, אף אפונים שחורים, טהורים באב הטמאה, ואין צריך לומר בטבול יום, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, טהורים בטבול יום, וטמאים בכל הטמאות. השערה והפסמת בזמן שהן קלופים, והחטה בין שהיא קלופה בין שאינה קלופה, הקצח, והשמשום, והפלפל, רבי יהודה אומר, אף אפונים לבנים, טמאים בטבול יום, ואין צריך לומר בכל הטמאות: